

Bayer Zsolt: SENKI NE MERJE SZÉGYELLNI, HOGY VADÁSZIK! (2.)

2026 október 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ha a vadászatot be akarják tiltani, tiltsák be azzal együtt a tényeket és a tudományt is.

Objektív okok és objektív idézetek következnek valakit?l, aki hatvanhárom évesen készül megszerezni második diplomáját vadgazda-mérnök szakon, aki megszerezte az abszolutóriumát, s aki ki meri jelenti, hogy már ennek birtokában is többet tud azoknál a nyálas-nyamvadt vadászat-gy?löl? senkiknél, akik a vadászatról sem tudnak az égvilágon semmit.

Az alábbi idézetek egy készül? szakdolgozat elemei.

„A trófeavadászat általában önszabályozó jelleg?, mivel a magas trófeamin?ség és a kés?bbi szezonokban való piacképesség biztosítása érdekében alacsony vadászati intenzitás (kivételi arány) szükséges. A trófeavadászat kulcsfontosságú pénzügyi ösztönz?ket teremt ahhoz, hogy Afrika kiterjedt területein – beleértve azokat is, ahol az ökoturizmus nem életképes – a vadvilág meg?rzése vagy fejlesztése váljon a földhasználat meghatározó formájává. A vadászat fontos szerepet játszik a leromlott állapotú vadél?helyek helyreállításában, mivel lehet?vé teszi a vadvilágból származó bevételszerzést anélkül, hogy negatívan befolyásolná a trófeás vadfajok állományának növekedését.

Emellett a vadászatot szervez? vállalkozások gyakran folytatnak orvvadászat-ellenes tevékenységet is, hogy megvédjék azt a vadállományt, amelyt?l m?ködésük függ.”

(...)

„Az Afrikába érkez? korai európai felfedez?k és telepesek vadászata szabályozatlan volt, és pusztító hatást gyakorolt egyes vadon él? állatfajokra. Kihalás fenyegette például a kék antilopot (*Hippotragus leucophaeus*) és a kvaggát (*Equus quagga*), más fajok – köztük az elefánt (*Loxodonta africana*) – esetében pedig drasztikusan csökkent az egyedszám és a elterjedési terület. A 19. század végére egyre inkább tudatosult a megmaradt vadállománymeg?rzésének szükségessége, a 20. század elejére pedig a vadászok kulcsszerepet játszottak Afrika leghíresebb védett területeinek létrehozásában. Szintén a 20. század elején Kenyában útjára indult a turisztikai célú trófeavadászat: tehet?s európai és amerikai látogatók fizettek a telepes gazdáknak azért, hogy vadászszafarin vezessék ?ket a térségben.Hasonló turisztikai vadászati ágazatok hamarosan Afrika más részein is kialakultak. Az 1980-as és 1990-es években egyre inkább felismerték, hogy a turisztikai vadászat pénzügyi ösztönz?ket teremthet a természetvédelem számára; számos országban fokozatosan összehangolták a trófeavadászatota természetvédelmi és fejlesztési programokkal. Erre jól ismert példa a zimbabwei CAMPFIRE program (Communal Areas Management Programme for Indigenous Resources – Helyi közösségek által irányított természeti er?forrás-gazdálkodási program) és a zambiai ADMADE program (Administrative Management Design – Közigazgatási és gazdálkodási program). A vadászat más dél-afrikai országokban, Tanzániában, valamint Közép- és Nyugat-Afrika egyes részein is természetvédelmi és fejlesztési programok alapjául szolgált.”

„Az 1980-as és 1990-es években egyre inkább felismerték, hogy a vadászati turizmus pénzügyi ösztönz?ket teremthet a természetvédelem számára; számos országban fokozatosan összehangolták a trófeavadászatot a természetvédelmi és fejlesztési programokkal. Ennek jól ismert példája a zimbabwei CAMPFIRE (Közösségi Területek Természeti Er?forrás-gazdálkodási Programja) és a zambiai ADMADE (Közigazgatási és Gazdálkodási Tervezési Program). A vadászatot más dél-afrikai országokban, Tanzániában, valamint Közép- és Nyugat-Afrika egyes részein is természetvédelmi és fejlesztési programok alapjául használták fel.

A trófeavadászat ma már jelent?s iparág Afrikában, amely hatalmas területeken termel jelent?s bevételeket a vadvilág számára és abból származóan. A vadászok és a vadászat hívei hangsúlyozzák, hogy a trófeavadászat kulcsfontosságú szerepet játszik az afrikai természetvédelemben.”

(...)

„Amikor a média foglalkozik a vadászattal, a vita jellemz?en érzelem vezérelt, és gyakran vadászatellenes hangvétel?. A vadászatot támogató írások többnyire a vadászati szaklapokra korlátozódnak, és lényegében arról szólnak, hogy a vadászok egymást gy?zik meg hobbijuk természetvédelmi jelent?ségér?l.”

(...)

„A trófeavadászatot Kenyában 1977-ben betiltották a túlvadászat és a korrupció miatt, ami az országnak körülbelül évi 20-40 millió USD bevételkiesést okozott, és azóta az összes vadon él? állat mintegy 70%-ának elvesztéséhez járult hozzá.”

(...)

„A trófeavadászat mint természetvédelmi eszközSzámos olyan jellemz?je van a turisztikai célú trófeavadászatnak, amely lehet?vé teszi, hogy az kulcsszerepet játsszon a nemzeti parkokon kívüli természetvédelemben:A trófeavadászat fenntartható lehet A trófeavadászat önszabályozó jelleg?, mivel a magas trófeamin?ség és a terület jöv?beli piacképességének biztosítása érdekében alacsony a kilövési arány. Ennek megfelel?en számos faj esetében a kilövések száma jóval a rendelkezésre álló kvóták alatt marad. A fenntartható vadászat leginkább akkor valósítható meg, ha a vadásztatók több szezonra szóló használati jogot kapnak a vadászterületekre. Az alacsony kilövési arány azt jelenti, hogy a trófeavadászat kulcsszerepet játszhat a veszélyeztetett fajok védelmében. Dél-Afrikában például a magánterületeken folytatott trófeavadászat létfontosságú szerepet játszott a bontebok (*Damaliscus dorcas*), a fekete gnú (*Connochaetes gnu*), a fokföldi hegyi zebra (*Equus zebra*) és a szélesszájú orrszarvú állományának helyreállításában, mivel ösztönözte e fajok visszatelepítését a vadászfarmokra. A trófeavadászat fontos szerepet játszhat a leromlott állapotú vadél?helyek (például a mozambiki Coutada vadászterületek) helyreállításában is, mivel lehet?vé teszi a vadvilágból származó bevételszerzést anélkül, hogy negatívan befolyásolná a trófeás vadfajok állományának növekedését.”

„A trófeavadászat pénzügyi ösztönz?ket teremt a természetmeg?rzés számára A trófeavadászat pénzügyi ösztönz?ket teremtett a vadgazdálkodás mint földhasználati forma fejlesztésére és/vagy fenntartására egy 1,4 millió km²-es területen, ezzel ténylegesen több mint kétszeresére növelve a vadállomány hasznosítására szolgáló földterület nagyságát. Dél-Afrikában a magántulajdonban lév? földterületeken a trófeavadászat kulcsfontosságú tényez? volt abban a folyamatban, amely során a hagyományos állattenyésztést felváltotta a vadtenyésztés; jelenleg mintegy 5000 vadtenyészt? farm és 4000 vegyes (haszonállat- és vadtenyészt?) gazdaság m?ködik a régióban, összesen több mint 1,7 millió vadállatnak otthont adva. Az állami tulajdonú területeken számos afrikai ország különített el kiterjedt térségeket vadhasznosítási célra – a nemzeti parkokon túlmen?en vadrezervátumok vagy vadgazdálkodási területek formájában –, ahol a trófeavadászat jelenti az els?dleges földhasználati módot (például Mozambikban ~76 000 km², Zambiában ~160 000 km² területen). A közösségi tulajdonú földeken a trófeavadászat kulcsfontosságú eleme a közösségi alapú természetmeg?rzési programoknak számos országban, köztük Botswanában, a Közép-afrikai Köztársaságban, Namíbiában, Tanzániában, Zambiában és Zimbabwében. Namíbiában a trófeavadászatból származó bevételek szolgáltak els?dleges ösztönz?ként a vadmeg?rzési területek (ún. *conservancy*-k) kialakításához több mint 70 000 km²-nyi közösségi tulajdonú földterületen. A Közép-afrikai Köztársaságban a vadászati vállalkozók és a helyi közösségek közötti együttm?ködés biztosította a vadállomány hasznosításából származó egyetlen bevételi forrást (a 2003/2004-es id?szakban 175 000 USD értékben) a helyi lakosság számára a gazdasági válság idején.” „A trófeavadászat olyan területeken is bevételt termel, ahol az alternatívák – például az ökoturizmus – esetleg nem életképesek A trófeavadászat életképes olyan országokban, amelyek kevés hagyományos turistát fogadnak (pl. Közép-afrikai Köztársaság, Csád és Etiópia), valamint a turisták körében népszer? országok távoli régióiban (pl. Dél-Afrika északnyugati része és Tanzánia déli része). Botswanában a vadgazdálkodási területek 74%-a a vadállomány hasznosításán (vadászaton) alapuló bevételekb?l tartja fenn magát. A vadászat szélesebb kör? körülmények között képes bevételt termelni, mint az ökoturizmus: olyan távoli területeken is, ahol hiányzik az infrastruktúra, a látványos táj vagy a megfigyelhet? vadállomány nagy s?r?sége, illetve politikai instabilitással küzd? térségekben is. A trófeavadászatból származó bevételek azért is létfontosságúak, mert nincs elegend? turista ahhoz, hogy minden védett terület számára bevételt biztosítson. Még a leglátogatottabb országokban – például Dél-Afrikában és Tanzániában – is jellemz?en csak egyes parkok költségeinek fedezésére elegend?ek a turisztikai bevételek; arra pedig végképp nem, hogy indokolttá tegyék a vadállomány fenntartását, mint földhasználati módot a védett területeken kívül. A trófeavadászatot szervez? vállalkozások jelenléte csökkentheti az illegális vadászatot Egyes országokban (pl. Zambia és Tanzánia) a bérleti szerz?dések el?írják, hogy a vadászati koncessziókban tevékenyked? vállalkozások segítséget nyújtsanak az orvvadászat elleni küzdelemben. Még ott is, ahol ez nem jogi követelmény, a vállalkozások gyakran fellépnek az orvvadászat ellen, hogy megvédjék azt a vadállományt, amelyt?l tevékenységük függ. A délkelet-zimbabwei Savé Valley természetvédelmi területen például a vadászatot szervez? vállalkozások mintegy 190, orvvadászat elleni védelemmel foglalkozó vad?rt alkalmaznak. A trófeavadászat kevés vadász révén is jelent?s bevételt termel A trófeavadászat ügyfelenként lényegesen nagyobb bevételt eredményez, mint az ökoturizmus. Zimbabwében és Tanzániában például a vadászó ügyfelek által termelt bevétel 30-szor, illetve 14-szer nagyobb, mint a fotós szafarikon részt vev? ügyfelek esetében. Ennek köszönhet?en a vadászatból származó bevétel úgy is elérhet?, hogy kisebb a fosszilis tüzel?anyag-felhasználás és az infrastruktúra-fejlesztés miatti él?hely-átalakítás okozta környezeti terhelés. Viszonylag alacsony a bevétel-kiáramlás mértéke Az ökoturisztikai csomagokat gyakran külföldi ügynökségeken keresztül értékesítik, aminek következtében a bevételek jelent?s része nem marad a

fogadó országban. Ezzel szemben az Afrikában tevékenyked? vadásztatók többsége (92,6%) magában Afrikában m?ködik, s?t, sokan közülük éppen azokban az országokban rendelkeznek székhellyel, ahol a vadászatok zöme zajlik (88%). Botswanában a trófeavadászatból származó bevételek 75%-a az országon belül marad, szemben a turisztikai bevételek mindössze 27%-ával. Közép- és Nyugat-Afrikában azonban a szolgáltatók többsége Európában m?ködik, így a bevételek jelent?s része külföldre áramlik.”

Üzenet a nyálas-nyamvadt, vadászat-gy?löl? senkiknek, akik a vadászatról sem tudnak semmit az égvilágon: ha a vadászatot be akarják tiltani, tiltsák be azzal együtt a tényeket és a tudományt is.

(Forrás: https://www.fao.org/4/aj114e/aj114e09.pdf)

Ajánló